

ZA MUMIÍ A ČERTEM NA BUCHLOV A ČOKOLÁDOU DO BUCHLOVIC

Hrad Buchlov

Zámek Buchlovice

VYFÓTĚ SE A SDÍLEJTE
S #sportisimovleky

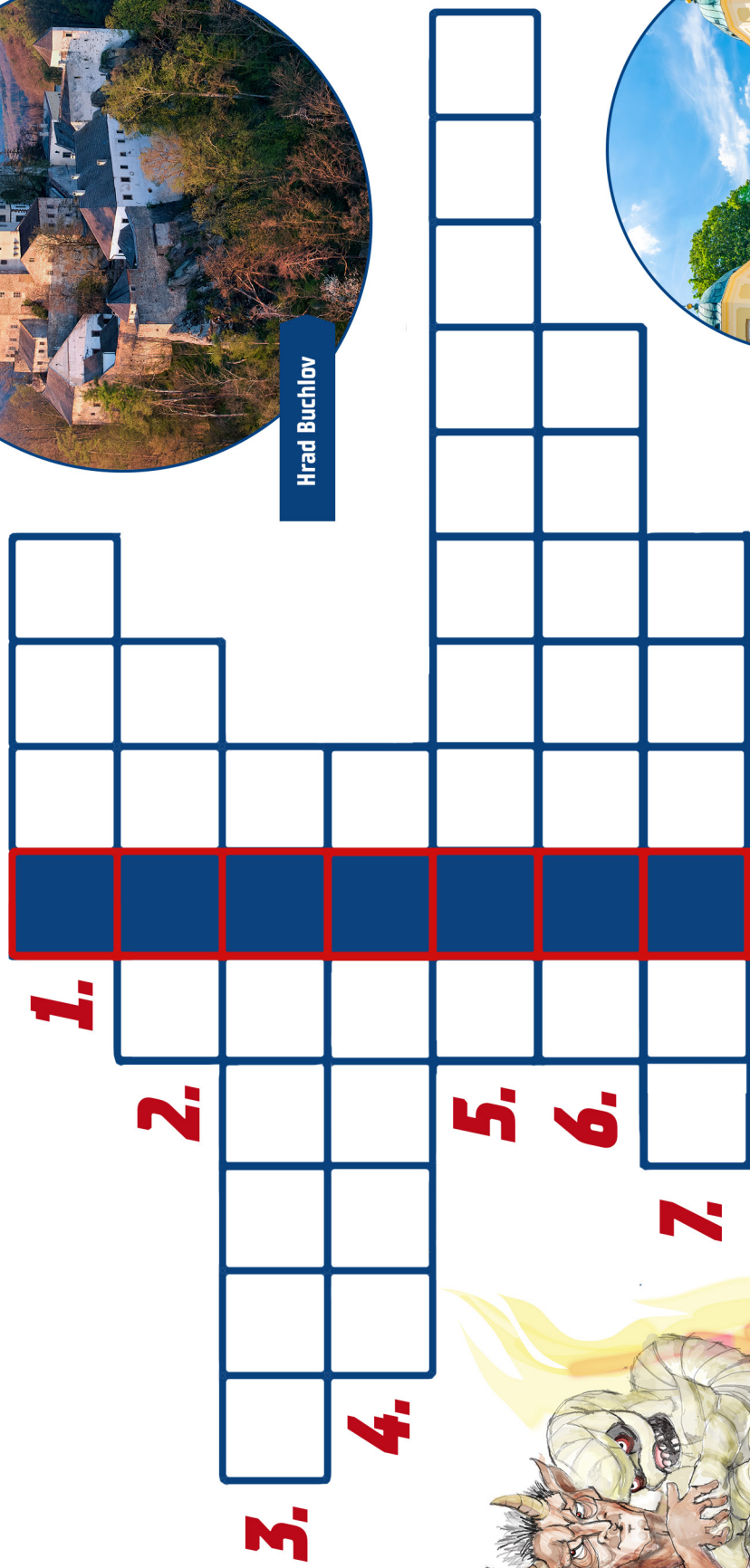
ZA MUMIÍ A ČERTEM NA BUCHLOV A ČOKOLÁDOU DO BUCHLOVIC

Hrad Buchlov

Zámek Buchlovice

Za mumii a čertem na Buchlov a čokoládou do Buchlovic

Praktické informace:

Délka trasy:

5 km

Obtížnost:

Lehká trasa pro děti od 5 let. Kočárky a kola nechte doma (bude to i do kopce).
Pejsky do zámecké zahrady v Buchlovicích bohužel nepustí.

Vzdálenost od Prahy a jak se tam dostat: 314 km

Cestu zvládnete za tři a půl hodiny. Z D1 sjedete za Brnem na Slavkov a za půl hodiny budete v Buchlovicích.

Parkování:

Placené parkoviště najdete před obecním úřadem v centru obce a pak před hradem – obojí 30 Kč.

Buchlovice (<https://www.zamek-buchlovice.cz>)

Otevírací doba:

duben + říjen: sobota + neděle – 10:00–15:00

květen–červen + září: úterý–neděle 9:30–16:00

červenec–srpen: pondělí 10:00–15:00, úterý–neděle 9:30–16:30

Vstupné zámek – základní okruh

Dospělí 180 Kč, děti (6 -18 let): 90 Kč

Vstupné – park (otevřen od dubna do října)

Dospělí 70 Kč, děti (6 -18 let): 40 Kč

Dospělí 180 Kč, děti (6 -18 let): 90 Kč

Buchlov (<https://www.hrad-buchlov.cz>)

Cena vstupenky:

bez průvodce – nádvoří: 30 Kč (dospělí),

s průvodcem (Základní okruh) – Dospělí 160 Kč, děti (6 -18 let): 80 Kč

Otevírací doba:

duben, říjen 9:00–15:00 (prohlídky jen v sobotu, neděli a o svátcích)

V pondělí zavřeno. Ve všední dny jen předem ohlášené výpravy.

květen, červen, září 9:00–16:00 (prohlídky od úterý do neděle)

V pondělí zavřeno. O státních svátcích otevřeno.

červenec, srpen 9:00–17:00 (prohlídky od pondělí do neděle),

v pondělí 9:00–15:00

O státních svátcích otevřeno.

WC: Na hradě i v zámku.

Možnost občerstvení: Na náměstí u zámku nebo na parkovišti u Buchlova.

Trasu testovali

Lucie Nachtigallová a dvojčata Viktorie a František, Alžběta, Bety, Jan a Petra.

Postřehy dětí:

Bětuška (5 let): „Nejlepší byli plameňáci (rozumějte pávi), a že jsem si nasbírala poklady. Šišky, peříčka, kamínky, kaštany.“

Honzík (8 let): „Mně se líbilo, vymýšleli schovky, zkratky a běhali po lese.“

Petka (13 let): „Představovala jsem si, jak v parku chodí princezny se slunečníky a jak je tam rušno. Chtěla bych přijet ještě v létě a vidět, jak je zámek vyzdobený fuchsiami.“

Bety (10 let): „Tak krásnou zahradu jsem ještě nikdy neviděla. Maminka nám dovolila koupit si ibišek a masožravku.“

Fanda (12 let): „Nejlepší byla samozřejmě čokoládka v Čokoládovně.“

Viki (12 let): „Lezli jsme ve vedru z hradu až k Barboře, ale nic tam nebylo vidět, tak se mi to moc nelíbilo.“

Legenda pro rodiče a popis trasy:

Milí cestovatelé,

Slovácko je doslova pohádkovým místem. Filmaři milují buchlovický zámek, kde se točila například pohádka Zdeňka Trošky Čertova nevěsta. Ale interiér zámku či jeho zahrady lze také spatřit v seriálech Já, Mattoni a Četnické humoresky. O pár kilometrů dál je další filmaři oblíbené místo: hrad Buchlov. I ten měl tu čest být v oku kamery při natáčení pohádky Zázračný nos, filmu Bathory, a dokonce jej můžete objevit i v jednom záběru příběhu O statečném kováři.

S radostí vás tedy zveme na zámek i hrad. Kvůli vysokému vstupnému však budeme tajenku luštit jen v zámecké zahradě a na nádvoří hradu Buchlov. Ze zámku se dá na hrad dojít po žluté turistické značce, ale je tam kopec. A protože vás pak ještě čeká kopec ke kapli sv. Barbory, doporučujeme popojet až pod hrad autem. Kvůli luštění tajenky je potřeba si zakoupit vstupenku do buchlovického parku a na hrad Buchlov – alespoň bez průvodce na nádvoří.

Dopis dětem:

Ahoj kluci a holky,

dnešní cesta za tajenkou povede městečkem moravského Slovácka, které je jednou z hlavních bran do známé turistické oblasti. Z jeho krásného prostředí s barokním zámkem, rozsáhlou zámeckou zahradou a hlavně čokoládovnou se pak vydáme na středověký hrad Buchlov s poutní kaplí sv. Barbory.

Stejně jako při všech našich výletech jste i k tomuto dostali originální mapu s vyznačenou trasou. Pokud půjdete po správné cestě, budete se pozorně rozhlížet, číst správné texty a poslouchat, co vám budou říkat rodiče, jistě splníte všechny dnešní úkoly.

Umíte-li už psát, doplňte podle uhodnutých slov tajenku a pečlivě ji uschovejte. Pokud nám napíšete její řešení na soutez@sportisimo.cz, na konci každého měsíce vylosujeme jednoho z vás a ten od nás dostane sportovní dárek. Zároveň můžete získat také dárek, pokud se vyfotíte na námi určených místech pointview – v mapě jsou označeny foťáčky - a fotku nasdílejte na Instagramu pod **#sportisimovylety**. Na výlet můžete jít až do konce **března 2022** a tak dlouho také běží obě soutěže.

Dnešní hádanky

Zaparkujte na placeném parkovišti v centru Buchlovic hned vedle informačního centra. Pokud byste měli zájem, najdete zde Muzeum Podhradí, kam se můžete jít podívat (v prostorách muzea probíhají výstavy a vernisáže prací lidové umělecké výroby, studentských výtvarných prací, představení amatérských fotografů, ukázky řemesel a další zajímavosti). My ale máme spíše zájem o první slovo do doplňovačky.

1. Který strom roste uprostřed parkoviště?

Víte, jakou má souvislost s naší zemí? A co se dá vyrobit z jeho květů?

Kdo najde studnu? A kdo najde dům s letopočtem 1799? Kdo to umí napsat římsky?

Tak jsme si na úvod pěkně procvičili šedé buňky mozkové a postřeh a můžeme vyrazit kolem zámeckého plotu přímo k zámku, kde je ovšem potřeba zakoupit vstupenky. A to nejen na zámek, ale také do zahrady. My míříme do zahrady, a tak, než dojde na placení, něco si o zámku povíme.

Pověst sice vypráví o buchlovském hradním pánu Janu Dětřichovi z Petřvaldu, který prý nechal postavit buchlovický zámek manželce Anežce Eleonoře z Colonna-Felsu, aby jí připomínal příjemný slunný pobyt v podobné stavbě v její rodné Itálii, ale skutečnosti měla dotyčná přijít odněkud z Tyrol ze stejně nehostinného hradu, jakým byl Buchlov. Pravda je především to, že stavba zámku Buchovice byla zahájena těsně před rokem 1700 bohatým a urozeným hrabětem Janem Dětřichem Petřvaldským, který zámek zamýšlel jako galantní dar své manželce Anežce Eleonoře z italského rodu Collona. Snad proto byly u některého z předních vídeňských architektů té doby objednány italsky orientované plány ve stylu tak zvané villy rustica. Víte, co to je? Je to statek tvořený vedle hlavní budovy také prostory pro hospodářskou činnost a pro ubytování služebných. Připadá vám, že Buchovice vypadají jako statek?

Výsledkem několikrát přepracovaného architektonického plánu byla krásná budova italské barokní vily vkusně zasazena do malebného moravského kraje. Kolem zámku byla také od začátku budována nádherná barokní zahrada. Ta se nám líbila ze všeho nejvíce. Račte dál!

Před zámkem vás vítají dvě sošky. Najděte tu s hadí obludou a zkuste jí strčit prsty do tlamy.

Nebo do nosu. Snad vás nekousne! A teď už vidíte tu barokní nádheru!

Zámecký komplex tvoří dvě protilehlé budovy, z nichž horní – Flora – sloužila k hospodářským účelům.

Mezi nimi je dvůr s centrální kašnou.

2. Z jaké části tváře tryská voda?

Chloubou dolní budovy je oválný reprezentační sál. Součástí jeho malířské výzdoby je dekorativně pojatý letopočet 1701 nebo 1707, který bývá považován za rok dokončení stavby. Pokud chcete, zajděte si na prohlídku a budete si připadat jako v pohádce Čertova nevěsta, která se zde natáčela.

Vybavit všechny komnaty takového zámku nebyla žádná legrace. Jak dlouho si myslíte, že to trvalo?

Řadě majitelů to trvalo dvě stě let!

A jak vybavujete byteček a domeček vy? Ikea?

U nás to ani jinak nejde – tři děti a pes – to je velká demoliční četa! Na žádné „crcání“ není čas!

Se zámkem se vyfoťte a fotku nasdílejte na Instagramu pod **#sportisimovylety** – máte šanci na krásnou výhru!

Současné podoby nabyl zámek až v prvních dvou desetiletích minulého století. Autorství původního návrhu stavby bývá prisuzováno několika stavitelům. Někteří uvádějí Domenica Martinelliho, jiní Jana Bernarda Fischera z Erlachu, Mořice Grimma či Baltazara Fontanu. Obě budovy obejděte a pořádně si je prohlédněte. Je to opravdová nádhera! A ty kytičky kolem! Poznáte nějaké? Trochu nám to tady připomíná zámek ve Veltrusích. Znáte nějakou pohádku, ve které jsou květinčky nebo léčivé bylinky důležité?

O jednu květinu se píchla známá princezna, která usnula, ve filmu o Saxoně se zase pilo babské ucho, v Panně a netvorovi se kradla růže a Bohdanka musela z jedné bylinky ušít sedmero košil pro své zakleté bratry. Z jaké rostliny je šila? Pálily ji ruce... Znáte všechny tyto pohádky? A vymyslíte ještě další příklady? Jste moc šikovné děti... a také rodiče, protože teď jistě také přemýšlí. My máme v záloze ještě dalších 5 „květinových“ pohádek! Tak nám napište, zda jste jich vy vymysleli více.

Význam zámku Buchlovice značně stoupl kolem roku 1900 za vlády hraběte Leopolda Berchtolda. Elegantní a šarmantní majitel působil v rakousko-uherských službách jako diplomat na velvyslanectvích v Londýně, Paříži a Petrohradě. V roce 1908 se na zámku Buchlovice konala pod jeho záštitou schůzka ruského a rakousko-uherského ministra zahraničních věcí, která vedla k politickému rozdělení sfér vlivu na Balkáně a následné anexi Bosny a Hercegoviny rakouskou armádou. Díky svým schopnostem byl Berchtold v roce 1912 jmenován předposledním rakouským ministrem zahraničních věcí. Z buchlovického zámku bylo poté vytvořeno reprezentativní sídlo, v jehož zdech přední politikové té doby rozhodovali o osudech Evropy. Právě z tohoto období pochází také současná podoba zámku i luxusně zařízené interiéry. Výsledek buchlovického jednání se tenkrát dostavil již po několika dnech. Došlo k obsazení území Bosny a Hercegoviny Rakouskem-Uherskem. Byl to počátek řetězce osudných událostí, které vyvrcholily vypuknutím první světové války v létě 1914..

3. V kterém roce skončila 1. světová válka? Doplň slovy dvojčíslí, jež je za 19...

Se zámkem vznikala i zahrada, jedna z nejvýznamnějších a nejkrásnějších v naší vlasti. K původnímu parku ve francouzském stylu později přibyla anglická část. Přírodnější, svobodnější... Lučiny, skupinky jehličnatých i listnatých stromů, exotické dřeviny. Mnoho stromů poznáte, ale některé určitě ne. Však my jsme také tápali...

Nyní se vydáme do Čokoládovny nebo také Čokoládového království. Cestou uvidíte krásné stromy s mohutnými kmeny a větvemi, po kterých by se tak krásně lezlo! Víte, co to je za stromy? Zahrada rostla spolu se zámkem. Svažující se terén vedl k jejímu terasovité uspořádání. Na nejvyšší terase je zámecké nádvoří s kašnou. Do kompozice zahrady byl začleněn i potok. Park se vždy pyšnil sbírkami rododendronů a kbelíkových dekoračních rostlin.

Už jste došli k Čokoládovně? Snad vám rodiče koupí na ochutnání alespoň jeden bonbonek... Čokoláda může mít desítky chutí – od něžných sladkých ovocných tónů meruněk, citrusů či mirabelek, přes svěží oříškové a kořeněné chutě, až po sytě hořké zemité chuťové tóny kůry či tabáku. To, který odstín chuti v bobech vynikne a vykouzlí výslednou chuť čokolády, závisí na řadě dalších faktorů. K těm nejtypičtějším patří druh a místo původu kakaových bobů, proces fermentace a sušení, a samozřejmě doba a teplota pražení. Kromě toho ale svou roli hraje také velikost bobů a jejich genetické vlastnosti, vybavení pro pražení, vlhkost vzduchu, okolní teplota, odhad a samozřejmě zkušenosti a chuťové buňky čokolatiéra. Jakou čokošku máte rádi vy? Chtěli byste být čokolatiérem? To je člověk, který vyrábí čokoládku. Mňam, to by se nám líbilo. Znáte nějakou pohádku o dobrůtkách a čokoládě? V jedné vystupuje Karlík a v druhé domeček z perníku. A taky ten Honza, co má v ranečku buchty, když jde do světa, že? Je tady nějaký Karlík, Mařenka nebo Honzík? Děti, nemáte v batůžku nějakou dobrůtku? Na zdi u vchodu je cedulka na památku zahradníka Pavla Vláška, který v Buchlovicích založil úchvatnou sbírku jedné květiny. Všimněte si, že to nebylo kdysi dávno, ale až v roce 1982.

4. Doplň název květiny.

Pokud je ve slově CH, napište ho do jednoho políčka.

Od Čokoládovny zamíříme doprava ke skleníkům, kde si prohlédneme další kytičky. Dokonce vám nějaké i prodají. Koupili jsme, aby měly děti vzpomínku na zámek možná na celý život. (Pokud tedy budou zalévat, ale nebudou přelévat, což dělá jejich matka.) Součástí areálu zámku Buchlovice je také záchranná stanice volně žijících živočichů. Byla zde zřízena trvalá expozice zdravých, a především zraněných zvířat, zejména ptáků. Stanice usiluje o jejich návrat do přírody. Stanice se také zabývá chovem vybraných druhů dravců a sov - hlavně jestřába lesního, sokola stěhovavého a sovy pálené. Tleskáme a držíme palce! Od června do září můžete stanici navštívit.

Nyní vyjdeme z areálu zámku a... buď půjdeme po žluté na Buchlov pěšky, nebo se popovезeme autem. A k tomu si můžeme zazpívat známou lidovou písničku.

„Ej, od Buchlova větr věje
už tej Kačence pantle bere
Dneska nevěsta, zajtra žena,
dnes večer budeš začepená.“

Víte, co je to čepení? Ještě do poloviny minulého století se na Dolňácku udržovala tradice rituálu čepení, kdy se nevěstě symbolicky sundávalo pentlení z hlavy a ona tak mohla být považována za vdanou ženu. Základem čepení byla obřadní proměna nevěsty, sejmutí zeleného vínku symbolizujícího nevěstino panenství a uvázání čepce, který obecně označoval vdanou ženu. Tento obřad se konal většinou v ústraní a mohli se ho účastnit původně jen starší ženy. No, nevíme, jak vaše maminky, ale my raději na hlavě na svatbě máme závoj než čapku. Když se dobře podíváte, tak už nyní vidíte, že z hradby chřibských lesů na severozápadním horizontu moravského Slovácka vystupuje trojvrší: Holý kopec, Modla s kaplí sv. Barbory a Buchlov. Vidíte? Tak tam míříme. Kdo má radost?

Hrad Buchlov

Stáří hradu zůstává poněkud zahaleno. Prý byl založen někdy před polovinou 13. století. Původně to byly jen dvě hranaté věže a jednopodlažní palác. Později přibyla raně gotická kaple ozdobená kamenickými značkami tehdejších mistrů.

Zaparkujeme pod hradem a rovnou vyrazíme na hrad. Nepřehlédněte velkou tabuli s erby a fotkami. Prohlédněte si, co vás čeká, a...

5. Napište do tajenky německy slovo PROHLÍDKA.

My si koupili jen vstup na nádvoří, ale můžete si zaplatit i prohlídku celého areálu. Uvidíte gotické, renesanční a barokní místnosti představující životní styl majitelů hradu od 14. do 19. století. Co vás nadchne? Například rozsáhlá kolekce středověkých deskových maleb, pozoruhodná barokní rodová galerie, zbrojnice, knihovna a přírodovědné sbírky cestovatelů a přírodovědců Leopolda a Bedřicha Berchtoldových.

Nebo to bude tajuplná egyptská mumie? Jsou jí dva tisíce let a z Alexandrie ji v roce 1828 přivezl Josef Wratislav z Mitrovic jako svatební dar sestře. Před lety psychotronici zkonstatovali, že vyzařuje negativní energii. Říká se, že její duše asi na chladném hradě nenachází klid. To jsou věci!

Právě v místnosti s mumií se zjevuje buchlovská černá paní Hildegarda. Podle pověstí zvěstuje neštěstí a pohromy. V noci prý vychází z temného výklenku u mumie a vylétá z věže oknem.

Vidíte všude v areálu odpadkové koše s obrázkem? Co je to za kytičku? My myslíme, že lilie. Lilii mají ve znaku také skauti.

Modrofialová barva v jejich znaku vyjadřuje barvu planety země a lano obtáčející lilii ukazuje spojení všech skautů světa při řešení problémů naší planety. Ve spodní části jakoby vyrůstal z plamenů (oheň je symbol víry a lásky k lidem – známe z pověsti o Prométheovi).

Kdo z vás je nebo byl skaut? My je máme moc rádi, také proto, že jsme vyrostli na knihách od Jaroslava Foglara. Znáte nějaké jeho knížky?

Podívejte se na kamenný erb nad bránou. Vidíte páva? Znak rodu Petřvaldů?

Víte, která země si zvolila páva jako národního ptáka? Poradíme, že jí protékají třeba řeky Indus a Ganga. Představte si, že jeden samec páva má obvykle 5–6 samic a ozývá se pronikavým křikem. Pávi jsou dobří letci, i když nevydrží letět dlouho. Největší horko přečkávají v úkrytech, večer se rádi popelí nebo chodí k napajedlům. Na noc vylétají do korun stromů, kde často společně nocují. Jako okrasní ptáci jsou chováni více než 3000 let. Dožívají se až 15 roků.

Tak ale teď už vážně k tématu!

Račte dále! Nebo také: Dále od hradu, dále, ať vás nestihne neštěstí nenadálé! Víte, proč se to říká?

Aby vám na hlavu nespádnul bobek!

Záchod, toaleta či klozet slouží lidem odnepaměti. První zmínky o záchodech se objevily kolem 5. století před naším letopočtem. Nešlo už o pouhé díry v zemi, ale o promyšlenou kanalizaci. Princip vodních záchodů byl zdokonalen ve starém Řecku a Římě, kde byly toalety součástí lázní.

Ve středověku se vrátil suchý záchod. Pro hradní existuje přesnější označení prevét. Šlo většinou o kadibudku „přilepenou“ na stěnách věží. Co se do takového záchodu pustilo, padalo přímo pod hradby.

Hrady a třeba i Buchlov na tom byly v té době s vodou docela dobře. Měly vyřešené jak zásobování, tak odvod odpadních vod. Takže bez problémů ustály i několikaměsíční vojenské obléhání. Na poměrně malém prostoru bylo zachování zdrojů pitné vody a odstraňování výkalů nejen životní nutností, ale i součástí vojenské strategie. V případě obležení bývala hovínka lidí i zvířat shromažďována v bečkách a praky metána v šiky nepřátel. Právě z tohoto důvodu se na hradech volalo: Dále od hradu, dále, ať vás nestihne neštěstí nenadálé!

Tak raději rychle do hradu – ať už jste v bezpečí na nádvoří! A zde se nezapomeňte vyfotit a fotku nasdílet. Nejstarší část hradu tvořily obranné věže s obytným palácem a kaplí. Kaple byla vystavěna v 80. letech 13. století pražskou kamenickou hutí po vzoru St. Chapelle - královského hradu v Paříži. I když byl hrad v trvalém majetku krále až do 16. století, byl často dáván do zástavy šlechtickým rodům. Na konci 15. století jej vlastnili páni z Cimburka, za kterých byl vystavěn v pozdně gotickém slohu reprezentační rytířský sál.

Od 16. do 18. století se v jeho vlastnictví vystřídaly moravské rody pánů se Žerotína, ze Zástřizl a Petřvaldu. Na Buchlově probíhaly stavební úpravy ještě v duchu renesance a baroka. Avšak již v roce 1701 byl dostavěn zámek v Buchlovicích, do kterého se majitelé přestěhovali natrvalo až v roce 1751. Posledními držiteli Buchlova se stala v roce 1800 hrabata Berchtoldové z Uherčic. Zasluhou dvou nevlastních bratrů, osvícenců, dr. Leopolda I. Berchtolda a dr. Bedřicha Berchtolda vzniklo v prostorách hradu rodinné muzeum, které bylo již v polovině 19. století zpřístupněno veřejnosti.

6. Jakou barvu má střecha hradní kaple?

Při prohlídce vedou první kroky návštěvníků na terasu k asi čtyři sta let starého stromu, kterému se říká Lípa nevinny.

Pojí se s ním dávný příběh o nespravedlivém soudu nad jistým Janem Vlčkem, zbrojnošem hradního pána Jindřicha Praksického ze Zástřizl. Jeho družina jednou v lese pronásledovala pytláka. Podařilo se mu prchnout, byl v něm ale poznán Vlčkův přítel. Pán proto pojal podezření, že ho Vlček nechal utéct schválně. Marně mladý muž přísahal, že je nevinný... Byl odsouzen k trestu smrti. Těsně před popravou Vlček požádal o splnění posledního přání: Vyhrabe ze země malou lípu, zasadí ji kořeny vzhůru, a pokud se do jara zazelená, bude to důkaz jeho nevinny. Soudce prý zviklala Vlčkova jistota natolik, že se rozhodli s popravou počkat. Ke všeobecnému údivu se lípa na jaře zazelenala. Vlček byl osvobozen a hradní pán ho bohatě odškodnil. I když historka působí neuvěřitelně, sami se při návštěvě Buchlova můžete přesvědčit, že tvar větví staré lípy opravdu více než korunu připomíná kořeny.

Přestože je lípa stará již několik staletí, odborníci žasnou, jak je stále zdravá a plná života.

Pokud jste si prohlédli hrad, vydejte se k parkovišti a najděte zelenobílou značku naučné stezky kolem Buchlova. Jestli máte hrad za zády a parkoviště po pravé ruce, jděte doleva.

Tady stezka začíná. Končí zase u parkoviště, u první uvítací tabule.

Na stezce je pro návštěvníky připravena řada poučení. Tabule seznamují s územím spravovaným Lesní správou Lesů ČR Buchlovice, zrozením lesa a jeho obnovou, hlavními lesními dřevinami Chřibů, pěstováním lesa a ochranou přírody, ale také s pověstí o Čertově sedle. Posadit se na něj můžete, když si na rozcestí Pod Barborkou lehce zajdete doleva. Sice jsme na Buchlov jeli právě za čertem, ale věřte, že tomuhle pekelníkovi by bylo lepší se vyhnout. Z jeho sídla už tu naštěstí zbyla jen tahle sedačka, skalní kasička a pár stop od kopyt, takže se bát nemusíme, jenže... Podle pověstí se vydával za rytíře a kouzelnou silou svedl na své tvrzi řadu dívek. Většina už se nikdy nevrátila domů. Našly se jen jejich kostry. Pokud jste si udělali odbočku za čertem, je potřeba se nyní vrátit zase zpátky na naučnou stezku a pokračovat po ní. Držíme se zelenobílých značek... Ale co to? Těsně za odbočkou k Čertovu sedlu značky na louce zmizí. Nezmatkujte a držte se pod lesem. Jak do něj vejdete, zase se objeví.

Z lesní tišiny na vás vykouknou dřevěné sochy zástupců lesní zvěře – daňka skvrnitého, muflona obecného, prasete divokého, jelena lesního, srnce obecného a lišky obecné. To se asi dětem bude líbit nejvíce! Kdo si je osedlá? To by bylo prima, kdyby nás teď do krpálu ke kapli popovezli, že?

Že by to na lišce nešlo? Ale šlo, však si vzpomeňte na Budulínka.

Kterou písničku zpívala babička s dědečkem, když se snažili z nory vylákat lišku a její liščátka?

„Máme doma housličky a pěkný bubínek, jsou tam dvě lištičky a náš Budulínek.“ Zpíváme a šlapeme ke kapli sv. Barbory, kde na vás čeká poslední otázka. Vydechneme, nadechneme a jdeme hledat sochu před kaplí

7. Co má Panna Marie na hlavě?

Zrození zdejší kaple se datuje do 13. století. Tehdy to ale byl gotický kostel... První písemná zmínka o Barborce, jak se kapli říká, ovšem pochází až z roku 1412. Buchlovický katolický farář Benedikt o ni tehdy vedl spor s velehradským opatstvím. Vidíte, i o kapličky se lidé mohou hádat!

Po letech se však majitel panství Hanuš Zikmund Petřvaldský rozhodl postavit zde úplně nový svatostánek. Větší, prostornější a zdobenější. Kaple byla dokončena roku 1672 a vypadala přesně tak jako dnes. Má křížový půdorys, nad kterým se klene kupole. Pod ní jsou čtyři hrobky, v nichž odpočívají majitelé panství Petřvaldové a Berchtoldové. Názvy těchto rodů, to je na zlomení jazyka, že? Zkuste je odříkat 3x za sebou! A znáte jiné slavné šlechtické rody? I ty jsou na vyslovení těžké...Poradíme, že začínají na Schwarz., Rožmb., Pernšt., Štern.....

Za hlavním vstupem do kaple jsou pod podlahou zase pohřbeni mniši řádu sv. Františka. Mnozí žili ve zdejší poustevně. Poslední poustevník Rudolf Šrom tu přebýval ještě před II. světovou válkou. Hlavní oltář pochází z přelomu 17. a 18. století, postranní zdobí vyobrazení sv. Zikmunda a sv. Ludmily. Zajímavá je zlacená kazatelna ze stejného období. Nejcennějším uměleckým výtvozem je ovšem náhrobek Zikmunda II. a Josefíny Berchtoldových. Zdobí ho nádherný keramický reliéf Panny Marie s Ježíškem, který pochází z rodinné dílny proslulého renesančního sochaře Lucca della Robii. Proslavil se právě keramikou a jeho díla najdeme po celé Evropě. Uchvacují zejména svou nádhernou barevností. Našli jste všechno? A líbí? A kdo už je unavený a chce domů? Nebojte, už je to jen kousek a my už vám řekneme na cestu domů jen jednu malou zajímavost. Ještě ale rychle pořídít jednu fotku do soutěže!

Kopec Modla, na kterém kaple stojí, byl kdysi nejspíš pohanským obětištěm. Není proto divu, že se stal později poutním místem. Procesí putovala ke kapli o svátku sv. Barbory a druhou neděli po Velikonocích. Dnes se sem poutníci vydávají o svátcích Nejsvětější Trojice a Nanebevzetí Panny Marie. A že jich tady bývá hodně!

My ale zamíříme k parkovišti! Po zelené už je to jen kousíček – a téměř celou dobu z kopce. Hurá! Kdo tam bude první?

Pokud se podíváte do tajenky, kouká na vás jeden rohatý čert. Možná ten, po kterém zbyla pod kopcem Modla skalní sedačka. Snad vás cestou domů neodnese do pekla!

Krásný den a budeme se těšit na dalším výletě s tajenkou na viděnou.

V textu jsme mimo jiné čerpaly z webu /www.zamek-buchlovice.cz a <https://www.hrad-buchlov.cz/>, za což velmi děkujeme.

Vyluštěnou tajenku nezapomeňte poslat na soutez@sportisimo.cz. Na konci každého měsíce vylosujeme několik šťastlivců, kteří za ni dostanou sportovní dárek. Šťastně dorazte domů a zase někdy na shledanou!

